

Pacea lumii

Vasile Militaru

E știut de toată lumea
că sub soare și sub stele
animalele pădurii
- pline de veninul urii -
se sfâșie între ele.

Cerbul spune, că'ntr'o vreme,
nu pot ști prin ce mijloc,
reuși precum se spune
să le-adune la un loc.
Ba dorind, cu gânduri bune,
să le mai amestece
a adus printre jivine
si-unele domestice.
Și-adunate astfel, horă,
într'o tainică poiană,
cerbul, nobil în simțire
și cu lacrima în geană,
a luat atunci cuvântul:
- Haideti fraților, fiți nobili,
de la leu și pân'la oaie
dela lupi până la miel,
să uităm de-acum încolo
pe vecie de războaie,
să lăsăm să se sfâșie
numai oamenii'ntre ei.

Vreți? - le spuse cerbu-atuncea
vreau răspunsul tuturor.
- Da! Răspunseră ferice
animalele în cor.

Și făcură astfel roată
la umbra unui platan;
toți semnară pactul păcii
pe o foaie de lipan.

După ce semnară pactul
pleacă toți spre casa lor,
pe sub bolți de fagi și tei:
ursul cu vreo patru miei,
lupul cu vreo două oi,
un biet sarpe cu'n rățoi,

uliul cu'n cintezoii...

Însă n'au ajuns departe
și din bieteale-animale,
pân' s'apună soarele,
n'a rămas decât blănița,
fulgii și oscioarele.

Cred că tâlcul celor spuse
îl ghicesc popoarele:
Cine face
așa pace,
sigur o să-i steie capul
unde-i stau picioarele.(închisoarea Aiud)